

Prediker 7: 1-10

Prediker doet vandaag weer een paar stevige uitspraken. *De dag van de dood is beter dan de dag dat iemand geboren wordt (2).*

Tsjonge....je krijgt de indruk dat Prediker een zwartgallige pessimist is, die bijna depressief zegt: was ik maar dood! Maar als we dit vers zo zouden opvatten dan peuten we het los uit het verband van de rest van het boek. Nergens zien we dat Prediker positief spreekt over de dood. Integendeel. Hij prijst de mens gelukkig die kan genieten van lekker eten en drinken en van het goede van het leven. Hij noemt het zelfs een gave van God als je geniet van het leven (5:17,18). Prediker prijst ook niet de dag van zijn eigen dood. Hij constateert dat in z'n algemeenheid een sterfdag beter is dan een geboortedag. In de volgende verzen legt hij dat verder uit. Je kunt beter naar een begrafenis gaan dan naar een bruiloft. Wil hij daarmee zeggen dat een bruiloft fout is, of plezier hebben fout is. Nee, dat bedoelt hij absoluut niet.

Sommige mensen denken dat. Ze menen dat je als christen helemaal geen feest mag vieren of plezier hebben. In die kringen is er nauwelijks verschil te merken tussen een rouwdienst of een trouwdienst. Alsof de Here Jezus niet op de bruiloft in Kana is geweest en regelmatig een feestmaal beschrijft in z'n gelijkenissen. Het is goed te genieten, het is goed plezier te hebben en er is gelukkig ook niks mis met lachen. Ook humor is een gave van God! Maar, zegt Prediker, als je leeft voor de lol, en als je nooit stil staat bij de werkelijke vragen van het leven, dan lijk je op die mensen op de Titanic, die dansten en muziek maakten terwijl het schip zonk. Als je het feit, dat er ook voor jou een dag komt dat je je ogen voorgoed moet sluiten, verdringt en je hele leven besteed aan plat vermaak, dan zijn de mensen op een begrafenis beter af dan jij en ook beter af dan al die andere mensen die vermaak tot levensdoel hebben gemaakt. Want juist op een begrafenis ben je jezelf bewust van je eigen kleinheid en je eigen sterfelijkheid. Begravenissen en Bruiloften zijn de momenten bij uitstek om mensen die vervreemd zijn van het Evangelie in aanraking te brengen met de bijbelse boodschap. Maar ik ben er van overtuigd dat de harten van de gasten in de kerk ontvankelijker voor de boodschap zijn tijdens een begrafenisdienst dan tijdens een trouwdienst. Bij de trouwdienst zitten de mensen in gedachten al op het feest en bij een begrafenisdienst zoeken mensen woorden van troost en houvast in een verdrietige situatie. Dat is wat Prediker wil zeggen. Bij een treurig gezicht gaat het niet slecht met je hart. Een dergelijk hart is zich veel meer

bewust, dat hij God nodig heeft. Het gelal en gebral in een feestzaal daarentegen is als het knetteren van dorens onder de kookpot. Het is vluchtig, ijdel, lucht en leegte.

Het 8^e vers wordt in de Wilibrord-vertaling anders vertaald. In de HSV staat: *Het einde van een zaak is beter dan zijn begin*. De WBV heeft: *beter iets aan het eind beoordelen dan aan het begin*. Als je het zo vertaald dan snap je het vervolg ook beter. *Beter een geduldige geest dan een hoogmoedige geest*. Er zijn mensen die onmiddellijk met hun oordeel over iets klaar staan, nog voordat ze goed weten waar ze het over hebben. Dat zijn mensen die niet het geduld kunnen opbrengen om eerst goed te luisteren. Ze springen er meteen boven op, omdat ze, nog voordat ze geluisterd hebben, al menen te weten waar het over gaat. Dat noemt Prediker hier hoogmoedig. Het getuigt van eigendunk, die meent alles te doorzien, nog voordat duidelijk is geworden wat het voorstel. Vandaar dat Prediker stelt dat het beter is lankmoedig te zijn dan hoogmoedig!

In de laatste verzen die we gelezen hebben gaat Prediker nog weer op een ander onderwerp in. Het gaat over het verheerlijken van het verleden. Ik weet niet of u het liedje Yesterday van de Beatles kent. Het is een bekend liedje dat ook het verleden verheerlijkt. De Beatles zingen het volgende:

Gisteren, toen leek alles zo gemakkelijk, toen leken mijn moeilijkheden zo ver weg. Waarom er een eind aan moest komen, aan die zonnige tijd, weet ik niet. Nu is alles anders. Nu heb ik een plek nodig waar ik me kan verstoppen, weg kan kruipen.

Gisteren. Ik verlang naar gisteren, ik geloof in gisteren!

Dit is echt een menselijke trek. Het verleden door een rose bril bekijken en het heden door een donkere bril. Vroeger was het gezelliger, toen hadden de mensen meer tijd voor elkaar, thuis was er saamhorigheid, er was geen televisie en geen computer. Maar dan vergeten we misschien wel dat de vrouwen hun wasgoed op een wasbord moesten zien schoon te krijgen en vervolgens handmatig door een wringer halen. Willen we echt terug naar de tijd, dat het land met de schop moest worden omgespit? Het oude was echt niet zo mooi en glanzend als het er vanuit de verte uitziet. In de kerk gebeurt vaak hetzelfde. Ook in onze gemeente wordt soms wel het verleden verheerlijkt.

Prediker moet daar niet zo veel van hebben. *Zeg niet, hoe komt het dat de dagen van vroeger beter waren dan deze? Want niet uit wijsheid zou u dat vragen. (Vs. 10)*

Toen het volk Israel in de woestijn was kwam het meermalen voor dat het volk met weemoed terugkeek naar het verleden. Waren we maar in Egypte gebleven, dan hadden we nu niet met de problemen gezeten. Verschillende keren heeft God deze houding streng veroordeeld. Wie het verleden verheerlijkt, vergeet vandaag met God mee te trekken. De Here Jezus waarschuwt daar ook voor. Wie bij het ploegen achterom kijkt, is niet geschikt voor het Koninkrijk (Luc. 9:62). Daar zegt Hij met andere woorden precies hetzelfde. Waar het op aankomt is: ons oriënteren op Jezus Christus, Hem volgen en ons aan Hem toevertrouwen. Want Hij is de Heer van de toekomst. De toekomst is van Hem. En naar die toekomst mogen we uitzien. Dus niet vluchten in het verleden, ook niet wegzinken in angst voor het heden of de toekomst, dat is dwaas, maar uitzien naar onze Heer die komt om de tranen af te wissen. Wie dat doet, zegt Prediker, is een wijs mens! AMEN